

BECSY ANDRÁS

A harmincas asszony

Vádaskodott és magát védte,
végül (végre/végleg?) kikapcsolta
a telefonját, én meg azóta:
null-hat-harminc..., de ma, fenébe,

nem megy, mi is volt mobilszáma,
néhány nyomógomb, látszik, elkopott,
de hogy a sorrendjük, a megszokott,
melyik mi után jött, hiába,

az ujj sem engedelmeskedik,
csak bóklászik a billentyűzeten,
ezerszer ütötte le pedig,
táncolta el magánszámát nekem.

Én is kopok, érzem: ő is keres,
a harmincas asszony. (Vagy hetvenes?)

A szeretet

A palack csőrén át kibújjik
az édesítőcsepp, s a konyha
fenyőszínét magába oltja,
melytől telt gömbbé érve hullik

a csésze gőzén túli tóig,
de mielőtt aljára érne,
a kávé porcelán mélyére,
a feketében feloldódik.

*Az első történetet kéne
valamikor valahogy utol-
érni, mikor még kristálycukor
csobbant a még nem instant lébe,*

*s szerelemmel tálalta Anna
– mert már csak szeretettel adja.*

Doboz

*Fejének nyomát párna
vigyázza még itthon,
ezerféle lim-lom
maradt rám most utána.*

*Egy gyufásdoboz onnan,
egy képeslap innen,
ládában már minden,
felírva, hogy mi hol van.*

*Csak kacat vagyok én is,
az ő szenvedélye,
dobozoló fétis,
s mert magamban is hordom:*

*úgy tűnt, sosem lesz vége,
kétszer kellett pakolnom.*